YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)
26 päivänä maaliskuuta 1999 *

Asiassa T-114/96,

Biscuiterie-confiserie LOR SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Perpignan (Ranska), ja

Confiserie du Tech SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Cabestany (Ranska),

edustajanaan asianajaja Nicolas Boespflug, Pariisi, 22 rue Lalo, Pariisi,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja José Luis Iglesias Buhigues ja komission virkamies Jean-Francis Pasquier,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään yhteisön oikeutta koskevia asioita hoitavan osaston valtionasiamies Paloma Plaza García, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais,

väliintulijana,

jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten rekisteröinnistä 12 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1107/96 siltä osin kuin siinä säädetään nimitysten "Turrón de Jijona" ja "Turrón de Alicante" rekisteröinnistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit J. Pirrung ja M. Vilaras,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaan sovellettavat oikeussäännöt

1 Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1; jäljempänä asetus N:o 2081/92) säädetään sen 1 artiklan mukaan tiettyjen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten nauttimaa suojaa koskevista yhteisön oikeussäännöistä.

2 Asetuksen N:o 2081/92 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan maantieteellisellä merkinnällä tarkoitetaan alueen, määrätyn paikan tai erityistapauksissa maan nimeä, jota käytetään nimeämään maataloustuotetta tai elintarviketta, joka on peräisin kyseiseltä alueelta, kyseisestä määrätystä paikasta tai kyseisestä maasta ja jolla on määrätty laatu, maine tai muita ominaisuuksia, jotka liittyvät tähän maantieteelliseen alkuperään, ja jonka tuotanto ja/tai jalostus ja/tai käsittely tapahtuu tietyllä maantieteellisellä alueella.

3 Asetuksessa N:o 2081/92 säädetyt edellytykset ja erityisesti sen 4 artiklassa määritellyn eritelmän mukaisen maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimityksen

rekisteröinti suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä (SMM) antaa kyseiselle nimitykselle yhteisön suojan. Tältä osin asetuksen 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Rekisteröidyt nimitykset on suojattu:

a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimityksen kaupalliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, siinä määrin kuin tuotteet ovat verrattavissa tällä nimityksellä rekisteröityihin tuotteisiin tai siinä määrin kuin nimityksen käytöllä voi hyötyä suojatun nimityksen maineesta;

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten 'laatu', 'tyyppi', 'menetelmä', 'tuotettu kuten', 'jäljitelmä' tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä mitä tulee tuotteen lähtöpaikkaan, alkuperään, tuotteen laatuun tai olennaisiin ominaisuuksiin, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan tuotteen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa yleisöä harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

— — "

4 Asetuksessa N:o 2081/92 säädetään kahdesta erilaisesta rekisteröintimenettelystä.

5 Ryhmittymät, jotka määritellään saman maataloustuotteen tai elintarvikkeen tuottajista ja/tai jalostajista koostuvaksi järjestöksi, tai tietyin edellytyksin luonnolliset henkilöt tahi oikeushenkilöt voivat hakea suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröimistä maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joita ne tuottavat tai saavat ja jotka ovat peräisin maantieteellisesti rajatulta alueelta, siinä jäsenvaltiossa, jossa mainittu maantieteellinen alue sijaitsee, "tavallisessa" menettelyssä, jota asetuksen 5 ja 7 artikla koskevat. Jäsenvaltion on tarkastettava, että hakemus on perusteltu, ja toimitettava tämä komissiolle, joka julkaisee nimityksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, jos komissio katsoo, että suojaamiselle asetetut edellytykset täyttyvät. Jos jäsenvaltio tai sellainen luonnollinen henkilö tahi oikeushenkilö, jota asia laillisesti koskee, ei esitä väitteitä rekisteröintiä vastaan kuuden kuukauden määräajassa mainitusta julkaisemisesta lukien, komissio kirjaa nimityksen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteri -nimiseen rekisteriin.

6 Asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetään "yksinkertaistetusta" rekisteröintimenettelystä, joka koskee jäsenvaltioissa asetuksen voimaantulohetkellä jo olemassa olevia nimityksiä. Siinä säädetään tältä osin seuraavaa:

"1. Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimet, joilla on oikeudellinen suoja, tai jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintuneet nimitykset, jotka ne haluavat rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti.

2. Komissio rekisteröi 1 kohdassa tarkoitetut 2 ja 4 artiklan mukaiset nimitykset 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

3. Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansallisen suojan 1 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille, kunnes päätös niiden rekisteröinnistä on tehty."

7 Asetus N:o 2081/92 tuli sen 18 artiklan mukaisesti voimaan 25.7.1993.

Riita-asian perustana olevat tosiseikat ja oikeudenkäyntimenettely

8 Espanjan hallitus jätti 24.1.1994 päivätyssä kirjeessään komissiolle asetuksen N:o 2081/92 17 artiklan mukaisen rekisteröintihakemuksen, joka koski useampia nimityksiä ja erityisesti nimitysten "Jijona" ja "Turrón de Alicante" rekisteröintiä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä. Tässä hakemuksessa Espanjan hallitus ilmoitti erityisesti, että nämä nimitykset nauttivat Espanjassa suojaa jo ennestään kansallisen lainsäädännön nojalla sekä muissa jäsenvaltioissa useampien kahdenvälisten sopimusten nojalla, joista yksi on 27.6.1973 Ranskan ja Espanjan välillä tehty sopimus tiettyjen tuotteiden alkuperänimitysten ja -merkintöjen sekä nimitysten suojasta.

9 Komissio antoi 12.6.1996 asetuksen N:o 1107/96 asetuksen N:o 2081/92 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesta maantieteellisten merkintöjen ja alkuperäisnimitysten rekisteröinnistä (EYVL L 148, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1107/96 tai riidanalainen asetus). Tämän asetuksen liitteessä on mainittu otsikon "Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet", "Espanja" alla "Turrón de Jijona (SMM)" ja "Turrón de Alicante (SMM)".

10 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistussa oikaisussa (EYVL 1996, L 290, s. 18) maininta "Turrón de Jijona (SMM)" muutettiin maininnaksi "Jijona (SMM)".

11 Ranskan oikeuden mukaan perustetut yhtiöt Biscuiterie-confiserie LOR ja Confiserie du Tech (jäljempänä kantajat) ovat valmistaneet ja myyneet useamman vuoden ajan turrón-makeisia, joista osaa kutsutaan nimityksillä "Jijona" ja "Alicante".

12 Väittäen, että nämä nimitykset ovat yleisnimiä, joten niitä ei näin ollen voida rekisteröidä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, kantajat nostivat tämän kanteen, joka rekisteröitiin 26.7.1996 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Kanteensa tueksi nämä esittivät, että yhtäältä komissio rikkoi asetuksen N:o 2081/92 3 artiklaa rekisteröidessään kyseiset nimitykset, ja toisaalta, ottaen huomioon näiden nimitysten riidanalaisuuden, "yksinkertaistetun" rekisteröintimenettelyn käyttäminen ei ollut perusteltua, koska tämä menettely ei ollut kontradiktorinen.

13 Espanjan kuningaskunta toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.12.1996 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

14 Espanjan kuningaskunnan väliintulohakemus hyväksyttiin 24.2.1997 annetulla määräyksellä.

15 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 21.9.1998 tekemällä päätöksellä esittelevä tuomari nimettiin ensimmäiseen jaostoon, jonka käsiteltäväksi asia siis osoitettiin.

Asianosaisten vaatimukset

16 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 1107/96 siltä osin kuin siinä rekisteröidään suojattuina maantieteellisinä merkintöinä nimitykset "Turrón de Jijona" ja "Turrón de Alicante";

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti hylkää sen;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Väliintulija vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti toteaa sen perusteettomaksi;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet sekä niiden perustelut

19 Kantajat väittävät kirjelmässään, että kanteen kohteena oleva asetus koskee näitä suoraan ja erikseen siksi, että nämä ovat valmistaneet ja markkinoineet useamman vuoden ajan "Jijona"- ja "Alicante"-nimisiä turrón-makeisia. Tältä osin kantajat ovat esittäneet näiden tuotteiden myyntilaskuja, joista Biscuiterie-Confiserie LOR -yhtiön esittämät ovat peräisin vuodelta 1963 ja Confiserie du Tech -yhtiön esittämät vuodelta 1974. Vastauksessaan kantajat päättelevät tästä, että toisin kuin komissio väittää, nämä ovat tästä syystä vastaavassa tilanteessa kuin kantaja asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, jossa annettiin tuomio 18.5.1994 (Kok. 1994, s. I-1853).

20 Esittämättä muodollista tutkimatta jättämistä koskevaa oikeudenkäyntiväitettä komissio katsoo, että kanne on jätettävä tutkimatta, koska EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa asetetut edellytykset eivät täyty.

21 Ensinnäkin komissio katsoo riidanalaisen asetuksen olevan EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettu yleisesti sovellettava toimi, kuten sen perustana oleva asetus N:o 2081/92. Se ei näin kohdistuisi tiettyihin toimijoihin vaan kaikkiin turrón-makeisten tuottajiin, jotka voivat

hyötyä rekisteröidyistä nimityksistä, sekä niihin, jotka ovat näitä nimityksiä käyttäneet mutta jotka eivät täytä yhteisön säännöksissä asetettuja edellytyksiä. Koska kyseessä on normatiivinen toimi, kanne on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti jätettävä tutkimatta (asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463 sekä yhdistetyt asiat 250/86 ja 11/87, RAR v. neuvosto ja komissio, tuomio 29.6.1989, Kok. 1989, s. 2045, julkaistu lyhennelmänä).

22 Toiseksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Codorniu vastaan neuvosto annetussa tuomiossa tehtyä ratkaisua ei voida komission mukaan soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa vallitsevaan tilanteeseen. Komission mukaan kyseisessä asiassa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että asetuksen riidanalainen säännös koski kantajana ollutta yhtiötä erikseen siksi, että se olisi estänyt kantajaa käyttämästä graafista merkkiä, jonka tämä oli rekisteröinyt kansallisen oikeuden mukaisesti ja jota se oli käyttänyt sekä rekisteröintiä ennen että sen jälkeen. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa kantajat eivät sitä vastoin ole näin erityislaatuisessa tilanteessa vaan kantajat vetoavat pelkästään siihen, että ovat käyttäneet useamman vuoden ajan nimityksiä "Jijona" ja "Alicante" valmistamistaan turrón-makeisista. Tämä ei kuitenkaan komission mielestä yksin riitä osoittamaan, että kanteen kohteena oleva asetus koskisi kantajia erikseen. Tältä osin komissio tähdentää, että asetuksessa N:o 1107/96 suojataan rekisteröityjä nimityksiä varaamalla niiden käyttö nimikkeen osoittaman alueen tuottajille ja epäämällä se kaikilta muilta tuottajilta. Asetus koskee siten kantajia samalla tavoin kuin mitä tahansa muutakin taloudellista toimijaa, joka on tosiasiallisesti tai mahdollisesti samanlaisessa tilanteessa kuin ne ovat.

23 Espanjan hallituskin katsoo, että kanne on jätettävä tutkimatta. Se väittää, että kanteen kohteena oleva asetus on luonteeltaan normatiivinen ja ettei asetus muutenkaan koskisi kantajia erikseen edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto annetussa tuomiossa tarkoitetulla tavalla siitä syystä, etteivät nämä ole eivätkä ole olleet sellaisen rekisterimerkinnän haltijoita, joka antaisi näille oikeuden käyttää nimikettä "Jijona" tai "Alicante".

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

24 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi työjärjestyksensä 113 artiklan mukaan tutkia milloin tahansa omasta aloitteestaan, onko asia jätettävä tutkimatta ehdottoman prosessinedellytyksen puuttumisen vuoksi, ja tällöin päätös tehdään sen työjärjestyksen 114 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti; ehdottomiin prosessinedellytyksiin kuuluvat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa määrätyt tutkittavaksi ottamisen edellytykset (asia 169/84, Cofaz v. komissio, tuomio 28.1.1986, Kok. 1986, s. 391, 2 kohta; asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, 23 kohta; asia T-239/94, EISA v. komissio, tuomio 24.10.1997, Kok. 1997, s. II-1839, 26 kohta ja asia T-100/94, Michailidis ym. v. komissio, määräys 15.9.1998, Kok. 1998, s. II-3115, 49 kohta).

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirjoista riittävästi selvitystä voidakseen ratkaista kysymyksen tutkittavaksi ottamisesta ilman suullista käsittelyä.

26 EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön asetusta vastaan nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamiselle on asetettu edellytys, jonka mukaan kanteen kohteena olevan asetuksen on todellisuudessa oltava päätös, joka koskee tätä henkilöä suoraan ja erikseen. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asetuksen ja päätöksen toisistaan erottavaa arviointiperustetta on haettava siitä, onko kyseessä oleva toimi yleisesti sovellettava vai ei (asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 28 kohta ja asia C-87/95 P, CNPAAP v. neuvosto, määräys 24.4.1996, Kok. 1996, s. I-2003, 33 kohta). Toimi on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja jos se tuottaa oikeusvaikutuksensa yleisesti ja abstraktisti määriteltyjen henkilöryhmien osalta (ks. esimerkiksi asia T-482/93, Weber v. komissio, tuomio 10.7.1996, Kok. 1996, s. II-609, 55 kohta).

27 Esillä olevassa tapauksessa riidanalaisella asetuksella annetaan muiden muassa nimikkeille "Jijona" ja "Turrón de Alicante" suojaa asetuksen N:o 2081/92 mukaisina maantieteellisinä merkintöinä, jotka on määritelty jälkimmäisen

asetuksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan alueen, määrätyn paikan tai erityistapauksissa maan nimeksi, jota käytetään nimeämään maataloustuotetta tai elintarviketta, joka on peräisin kyseiseltä alueelta, kyseisestä määrätystä paikasta tai kyseisestä maasta ja jolla on määrätty laatu, maine tai muita ominaisuuksia, jotka liittyvät tähän maantieteelliseen alkuperään ja jonka tuotanto ja/tai jalostus ja/tai käsittely tapahtuu tietyllä maantieteellisellä alueella. Kuten komissio on aivan oikein tähdentänyt, kanteen kohteena oleva asetus ei suinkaan kohdistu määrättyihin taloudellisiin toimijoihin, kuten kantajiin, vaan siinä tunnustetaan kaikille niille yrityksille, joiden tuotteet täyttävät lainsäädännössä asetetut maantieteelliset ja laadulliset vaatimukset, oikeus markkinoida tuotteitaan jollakin edellä mainituista nimityksistä ja kielletään tämä oikeus kaikilta niiltä, joiden tuotteet eivät täytä näitä edellytyksiä, jotka ovat samoja kaikille tuottajille.

28 Kyseinen säännöstö merkitsee siis yleisesti sovellettavaa toimenpidettä perustamissopimuksen 189 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla. Sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tapauksiin, ja se tuottaa oikeusvaikutuksia yleisesti ja abstraktisti määriteltyjen henkilöryhmien osalta eli kaikkien niiden yritysten osalta, jotka valmistavat sellaista tuotetta, jolla on objektiivisesti määriteltyjä ominaisuuksia.

29 Näin asetus N:o 1107/96 on luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivinen, eikä se ole päätös perustamissopimuksen 189 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, mitä kantajatkaan eivät muuten ole kiistäneet.

30 Ei ole kuitenkaan mahdotonta, että luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan normatiivinen säännös voisi koskea erikseen luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jos se vaikuttaa tähän henkilöön tälle tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella tämä erottuu kaikista muista henkilöistä ja tästä syystä se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (em. asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 ja 20 kohta ja em. asia Weber v. komissio, tuomion 43 kohta).

31 Tältä osin vastaajat väittävät käyttäneensä Ranskassa useiden vuosien ajan nimityksiä "Jijona" ja "Alicante" tuottamiensa turrón-makeisten markkinoinnissa ja katsovat tästä syystä olevansa vastaavassa tilanteessa kuin kantajayhtiö edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto.

32 On kuitenkin muistutettava, että edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto kantajayhtiötä oli alkuperänimityksen käyttöä koskevalla normatiivisella säännöksellä estetty käyttämästä graafista merkkiä, jonka tämä oli rekisteröinyt ja jota tämä oli käyttänyt pitkän aikaa ennen riidanalaisen asetuksen antamista, niin että se oli erilaisessa tilanteessa verrattuna kaikkiin muihin taloudellisiin toimijoihin. Tästä tuomiosta seuraa yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tulkinnan mukaan, että normatiivinen säännös voi koskea taloudellista toimijaa erikseen, sikäli kuin se vaikuttaa tämän erityisiin oikeuksiin (em. asia Asocarne v. neuvosto, määräyksen 43 kohta; em. asia CNPAAP v. neuvosto, määräyksen 36 kohta; em. asia Weber v. komissio, tuomion 67 kohta ja em. asia Michailidis ym. v. komissio, määräyksen 66 kohta).

33 Mutta esillä olevassa tapauksessa vastaajat eivät ole osoittaneet eivätkä edes väittäneet, että maantieteellisten nimitysten käyttö, johon nämä vetoavat, johtuisi vastaavasta erityisestä oikeudesta, jonka nämä olisivat saaneet kansallisella tai yhteisön tasolla ennen kanteen kohteena olevan asetuksen antamista ja jota tämä asetus olisi loukannut edellä mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa vielä, että kuten kantajat ovat itsekin tähdentäneet kirjelmissään, monet muut merkittävät turrón-makeisten tuottajat käyttävät nimityksiä "Jijona" ja "Alicante" tuotteista, jotka eivät nekään ole peräisin niiltä maantieteellisiltä alueilta, joihin nimitys viittaa. Tästä syystä pelkästään se seikka, että nämä ovat käyttäneet kyseisiä maantieteellisiä nimityksiä, ei sitäkään suuremmalla syyllä voi riittää erottamaan näitä kaikista muista taloudellisista toimijoista, joita kanteen kohteen oleva asetus koskee.

35 Edellä olevista toteamuksista ilmenee, ettei kanteen kohteena oleva asetus koske kantajia erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

36 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantajat on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komissiolle sille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

37 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti Espanjan kuningaskunta vastaa väliintulijana omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) **Kantajat velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut. Väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 26 päivänä maaliskuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti